

2002. JANUÁR 1-ÉN KÉSZPÉNZ FORMÁJÁBAN IS FORGALOMBA KERÜLT AZ
EURÓ





Az 1990-es években az Európai Unió elszámolási egysége az ECU (European Currency Unit) volt. Ebben az időszakban már a Gazdasági és Monetáris Unió létrehozásának az első szakasza zajlott, sőt 1992-ben a maastrichti szerződésben is megfogalmazták az egységes valuta létrehozásának feltételeit. A szerződésben a közös valuta megteremtésének dátumát is kijelölték, a tervek szerint 1999-re tervezték kiadni az Unió közös pénznemét.





Az első szakaszban szabaddá tették a tőkék áramlását, megszüntették az árfolyam-ellenőrzéseket, és kitűzték a teljes pénzügyi liberalizáció elvét is, szemben a nemzeti korlátozásokkal. Az egységes valuta megteremtésért úgynevezett konvergencia kritériumokat állapítottak meg, és úgy vélték, ha ezeknek valamely tagállam megfelel, használhatja majd a jövőbeli fizetőeszközt. A kritériumok között szerepelt az árstabilitás, az infláció





mértéke a különböző tagországokban, az állami költségvetés megengedett mennyisége, az államadósság az adott tagország GDP-jéhez viszonyítva, az évi kamatráta és a nemzeti valuta stabilitása is. A szerződésben a pénzügyi egyensúlyra helyezték a hangsúlyt, és relevánsnak tartották az infláció ellenőrizhetőségét is. A maastrichti szerződésben a közös valuta bevezetésének ügyét visszafordíthatatlan státusszal látták el, ami azt jelentette, hogy egy tagország sem vétőzhatta meg.





Az Európai Tanács 1995 decemberében lefektette, hogy az új pénznemnek euro lesz a neve, majd az Európai Monetáris Intézet a Nemzeti Kereskedelmi Bankokkal együtt kidolgozták az euro megteremtésének feltételeit, létrehozták azokat az eszközöket, amelyek zöld utat adtak a közös valutának.

1996-ban az Emi bemutatta a forgalomra szánt bankjegyeket, majd 1998. május 2-án az Európai Tanács deklarálta, hogy 11 tagállam minden feltételt teljesített a





Gazdasági és Monetáris Unió létrehozásának harmadik szakaszához való csatlakozáshoz, illetve a valuta 1999-re ütemezett bevezetéséhez.

1999. január 1-jén kezdődött meg a harmadik szakasz, amiben tulajdonképpen rögzítették a 11 tagállam nemzetközi pénzneme és az euro közötti átváltási kulcsokat. 2001. január 1-re már Görögország is abszolválta az elvárásokat, így 12. tagként belépett a Gazdasági és





Monetáris Unióba. Amikor már tényleges pénznemként létezett az euro, az ECU elvesztette jelentőségét, majd meg is szűnt.

2002. január 1-ig az euro is csak, mint számlapénz létezett, ugyanis az euróérmék és a bankjegyek 2002-től kerültek forgalomba. Az Európai Monetáris Intézet közlése alapján az eurórendszer a monetáris politikai műveleteket csupán euróban végzi majd el, mindemellett a TARGET rendszer működésében az egyetlen elszámolási





rendszer az euró lesz. Az érintett tagállamok nemzeti valutáit 2002. február 28-ig vonták ki a forgalomból, az átmeneti időszakban az adott ország párhuzamosan használta az eurót és a nemzeti valutáját is. 12 nap múlva már a készpénzforgalom csaknem 92 %-a bonyolódott le euróban. A változásra a lakosság jelentős része is pozitívan reagált, ugyanis az euróövezet polgárainak 53.9 %-a már 2002-ben respektálta az új pénznem bevezetését és forgalomba bocsátását.





Források:

<http://epa.oszk.hu/00300/00315/00057/pdf/EPA00315>

[5 Kozgazdasz Forum 2007 06 junius.pdf](#)



<http://www.nemokap.hu/jogi/3fe/eualap.pdf>





https://hu.wikipedia.org/wiki/Eur%C3%B3#Az_eur%C3%B3_t%C3%B3rt%C3%A9nete



https://europa.eu/european-union/about-eu/euro/history-and-purpose-euro_hu





<http://www.bmeip.hu/download/engemiserint/Uj%20penz%20szuletett%20az%20euro.pdf>



<https://www.mnb.hu/letoltes/euf43-euro-hu.pdf>





[http://balkancenter.ttk.pte.hu/turizmus/letoltes/jegyze
teu.pdf](http://balkancenter.ttk.pte.hu/turizmus/letoltes/jegyze
teu.pdf)

